

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-106-00869

Den 10. december 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 17. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 35 til L 12, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 35 (L 12)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. november 2010 fra Landbrug & Fødevarer, jf. L 12 - bilag 8.

Svar

Landbrug og Fødevarer har indsendt en række eksempler på landbrug, som har investeret i nye produktionsanlæg tæt på ammoniakfølsom natur. Disse landmænd er nu bekymrede for, hvorvidt de snart bliver stillet overfor miljøkrav, som vil kunne true deres økonomi. Jeg vil derfor understrege, at landmænd, som har fået en miljøgodkendelse, fuldt ud kan udnytte denne. Disse husdyrbrug skal efter 8 år revurderes efter hidtil gængs praksis, hvor kommunerne skal tage stilling til, hvilke krav der skal stilles, herunder under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen på spørgsmål 6 ad. 6.4.

I de indsendte eksempler er der også argumenteret for, at erhvervet bliver pålagt store udgifter og værditab, fordi udvidelsesmulighederne nær ammoniakfølsom natur er begrænsede, og i nogle tilfælde vil en sådan placering stille krav om anvendelsen af moderne miljøteknologi som forsuring eller luftrensning.

Et husdyrbrug kan opnå en miljøgodkendelse, hvis det ikke vil medføre væsentlige miljøpåvirkninger. Husdyrbrug placeret tæt på ammoniakfølsomme Natura 2000-områder har i mange år vidst, at en sådan placering kan medføre ekstra miljøkrav i forbindelse med udvidelser og i visse situationer begrænse husdyrbrugets udvidelsesmuligheder.

I tilknytning til husdyrgodkendelsesloven er der lagt stor vægt på udvikling og anvendelse af miljøteknologi, da dette kan bidrage til at sikre både landbrugserhvervet udviklingsmuligheder og de nødvendige miljøhensyn. Det er derfor naturligt, at husdyrbrug nær ammoniakfølsomme Natura 2000-områder i visse tilfælde skal anvende luftrensere eller gylleforsuring, hvis de vil udvide produktionen.

Landbruget står i en situation, hvor strukturudviklingen betyder, at ca. 30.000 husdyrbrug vil blive erstattet af langt færre og større husdyrbrug. Det er i den forbindelse vigtigt, at disse store husdyrbrug placeres hensigtsmæssigt også i forhold til natur- og miljøinteresser. Dette sker ikke ved at investere i nye store staldanlæg tæt på Natura 2000 områder med ammoniakfølsom natur. De indsendte eksempler viser, at den nuværende regulering baseret på merdeposition desværre ikke har afholdt landmændene fra at foretage sådanne investeringer. Disse landbrug skal naturligvis kunne udnytte deres miljøgodkendelse, men ved at gennemføre et beskyttelsesniveau som angivet i lovforslaget vil sådanne uhensigtsmæssige placeringer kunne undgås i fremtiden.

Det vurderes, at lovforslaget samlet set giver bedre muligheder for etableringen af nye store husdyrbrug. Dette skyldes både præciseringerne af, hvilke naturområder, som kan reguleres i forhold til ammoniak, og det fastlagte beskyttelsesniveau:

1. Naturområder

Det skal pointeres, at kommunen i dag skal forholde sig til alle de nævnte områder f.eks. i forbindelse med den konkrete supplerende miljøvurdering. Med lovforslaget begrænses de arealer med § 3 natur og skove, som kommunen må regulere i forhold til ammoniakpåvirkningen. For § 3 natur skal ammoniakpåvirkningen ifølge lovforslaget kun vurderes for heder, overdrev og moser, hvilket skønnes at omfatte ca. halvdelen af de § 3 beskyttede naturtyper. Ca. halvdelen af disse vil allerede være omfattet af totalbelastningskravet inde i Natura 2000 områderne. Vedrørende skovarealerne skønnes mere end 25 % af de danske skovområder ikke at ville være omfattet af de nye præciseringer, så de ikke skal vurderes i forhold til ammoniak. En vurdering er ikke det samme som, at der for alle vurderinger vil blive stillet særlige krav. Vedrørende afgrænsningen henvises til besvarelsen af spørgsmål 6 ad. 3.4, spørgsmål 34 og spørgsmål 40.

2. Beskyttelsesniveauet

I forhold til placeringmulighederne ved etablering af nye store husdyrbrug er disse samlet set blevet bedre for erhvervet. Ved etablering af et husdyrbrug er der jo ingen forskel på, om beskyttelsesniveauet er defineret som merbelastning eller totalbelastning. Med de nuværende regler må der være en maksimal merpåvirkning på 0,3-0,7 kg N/ha i bufferzone 2. Med lovforslaget afløses dette af nye regler, hvor der i forhold til habitatnaturtyper i Natura 2000-områder må være en maksimal totalpåvirkning på 0,2-0,7 kg N/ha (ca. samme beskyttelsesniveau ved nyetableringer). I forhold til natur udenfor Natura 2000 områder, som i dag er omfattet af lovens § 7 må der være en maksimal totalpåvirkning på 1 kg N/ha. De fastsatte miljøkrav er i begge tilfælde obligatoriske, dvs. styrende for kommunernes vurdering af ammoniakbelastninger fra det nye brug.

I forhold til øvrige naturområder (§ 3 områder og skove) kan der med den nuværende regulering fastsættes krav på linje med § 7 områderne dvs. en maksimal merpåvirkning på 0,3-0,7 kg N/ha. Dette ændres nu til,

at kravet ikke kan skærpes til en merbelastning på mere end 1 kg N/ha, hvilket ensretter kommunernes sagsbehandling og dermed kan forbedre placeringsmulighederne for nye store husdyrbrug. De fastsatte miljøkrav er både i den eksisterende regulering og ifølge lovforslaget ikke obligatoriske for disse øvrige naturområder. Således kan kommunen undlade at stille krav eller fastsætte en grænse på over 1 kg N/ha.

Ændringen i beskyttelsesniveauet er kun en skærpelse i forhold til eksisterende husdyrproduktioner, som i dag er placeret meget tæt på de beskyttede ammoniakfølsomme Natura 2000 naturområder eller naturområder omfattet af den nuværende § 7.

Karen Ellemann/ Claus Torp